

našnje katastrofalne polomije v naših nekdanjih tako dobrih verskih družinah, in podati nekaj sredstev, katerih naj se poslužijo starši in vsi vzgojitelji naše mladine. Tisti pa, ki povzročajo in ob raznih prilikah pospešujejo zastrupljanje naših družin s protiverskim duhom (zlasti z razširjenjem verinasprotnih časnikov in nemoralnih knjig), naj se zavedajo, da imajo oni na vesti te žalostne dogodke, ki se pojavljajo kot sad njihove setve. Ko se zgražajo nad temi pojavi, pa zahrbtno udarjajo po cerkvi in duhovščini, češ, da tukaj tiči krivda. To je krivično in hinavsko obenem. Ako ima kdo zvezane roke, pa se mu očita: zakaj ne giblješ rok, ali ni to krivično in hinavsko?

*

Reklamne objave.

Vljudno sporočamo, da nam je davčna oblast obdala in to po novi zelo občutno zvišani tarifi, vse vesti, ki vabijo na razne prireditve, koncerte, družabne večere in občne zborove društev. Uprava teh davkov ne more plačevati. Zato sporoča, da se bodo vse take vesti v bodoče objavile le, ako se plača tozadevni davek. Za običajne novice do 5 vrstic je treba priležiti znamko za Din 1.—, za več kot 5 vrstic znamko za Din 2.50. Večje objave je plačati že kot inserat.

Uprava »Slov. gospodarja«, Maribor.

Kamnica. Dne 25. marca bodo igrali v naši društveni dvorani lepo trodejanjo »Trosila bom rože«. Vabljeni domačini in sosed!

Cirkovce. Dne 18. marca, popoldne po večer-
nicah, bodo igrali pri nas igro »Guzaj«. Pri-
dite!

Podvinci pri Ptuj. Naše bralno društvo je lansko leto napravilo tudi rekord. Pomislite, v lanskem postnem času smo vprizorili v veliki mestnem gledališču v Ptuj Flinčgarjev »Pasijone. Morali smo ga nič manj kakor 8-krat ponavljati, vsakokrat je bilo gledališče

do zadnjega kotička zasedeno. In mnogi niso še na vrsto prišli. Celi teden so naši fantje trdo delali v tovarnah, delavnicah in na polju, a ob nedeljah, mesto počitka, so igrali »Pasijone. Letošnji post smo se pa spravili na »Slehnika«, globoko verski misterij, povzet iz človeškega vsakdanjega življenja. Igra mo-
gočno vpliva. Kakor ste nas lani obiskali, ta-
ko tudi letos ne izostanite, vračali se boste
tudi letos zelo zadovoljni. Prvič bomo vprizorili v nedeljo dne 18. marca, ob treh popold-
dan, v mestnem gledališču v Ptuj. Ponavljali
bomo dne 19. marca, na praznik sv. Jožefa,
in dne 25. marca, na praznik Marijinega Ozna-
nenja.

Št. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 18. mar-
ca vprizori naše društvo postnemu času pri-
merno pretresljivo igro »Slehnika«. Začetek
predstave ob treh popoldne. Vstopnina nizka.

Marenberg. Pokopali smo Marijo Premig, vdovo po vrvarju, ki je 77 let stara umrla vsled starostne onemoglosti, in Luka Podles-
nika, občinskega reveža iz Št. Janža, ki ga je 43letnega zadela srčna kap. — Tudi v naš kraj je za časa avstrijskega puča pribežalo več beguncev, ki so jih od tu spremljali na sresko načelstvo. En Marenebržan pa je pa-
del v tej revoluciji. Zadela ga je krogla v glavo, ko je kot orožnik obenem z drugimi orožniki napadal vstaje pri Frohnleithnu. Pokopali so ga v sosednem kraju onstran meje v Ivniku, ker ga čez mejo niso smeli spravi-
titi. Je pa to sin g. Pušnika iz našega trga. — Radi prelahke uteži je bil pri našem sodiš-
ču neki gospod obsojen na 200 Din globe. — Tudi v našem kraju namerava znani Bata ustanoviti svojo podružnico, trgovino s čevlji. Kakor se govori, bo ta podružnica najbrž v poslopju restavracije Lukas. — Prvomarčni sej-
em je bil zelo slabo obiskan. Živine in kup-
čije je bilo zelo malo. — Tatovi so že začeli, čeravno so še daleč velikonočni prazniki. Je najbrž prvi signal za praznike. Lotili so se čebel in izpraznili dva čebelnjaka, enega v

Prijatelji, pridite pogledat ta verski misterij, ki vas bo brezdvomno zadovoljil in pretresel do dna duše. Ponovite igre bo na cvetno ne-
deljo ob istem času.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na tiho nedeljo, to je dne 18. marca, ob treh popoldne, vprizori naša mladina na odru Katoliškega prosvet-
nega doma v Sv. Petru moderno igro, miste-
rij »Slehnika«. Zanimanje za to igro je veli-
kansko. Je pa tudi lepa. Že samo nova oderska scenerija, kakršne obiskovalci naših priredi-
tev še niso videli, zbuja občo pozornost. Vse-
povsod, kjerkoli so to igro igrali, so želi velike uspehe. Na mnogih krajih so jo morali ponav-
ljati celo po trikrat. Poleg domačinov vabimo tokrat zlasti okoličane iz sosednih župnij — vsakemu bo ostala ta predstava v neizbrisnem spominu!

— — —

trgu, drugega pri Sv. Janezu. Prigodilo se je prve dni marca, da je v neki hlev v trgu pri-
romal neki brezposelni. Hlapec, ki je spal v hlevu, ga ni slišal. Preden pa se je ta tujec vlegel, je skrbno preiskal hlapecovo obleko in imetje ter shranil svečo, črnilnik, denarja in drugih stvari pa ni našel. Zjutraj ob petih pa je nekdo od domačih pogledal v hlev, prižgal luč, tedaj pa sta se prebudila hlapec v postelji in tujec v jasliah. Tujec je naglo vstal in ob presenečenju obeh domačih naglo odšel neznan kam.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Dne 27. februarja se je vršil pri Sv. Lovrencu na Pohorju občni zbor krajevne protituberkulozne lige, ki je bila tamkaj ustanovljena leta 1930 s požrtvovalnim predsednikom g. šolskim upraviteljem Stankom Lavričem na čelu. Ta dobrodelna akcija se predvsem udeležuje s tem, da pre-
skrbuje revnim šolskim otrokom med opoi-
danskim odmorom mleko in kruh. Razdelilo se je v tekočem šolskem letu do občnega zbo-
ra 3651 porcij mleka in kruha. Za to potreb-
na sredstva zajema liga deloma iz članarine (48 članov), deloma pa iz prispevkov raznih domačih dobrotnikov. V znamenju boja proti jetiki so se vršila tudi predavanja banovin-
skega zdravnika g. dr. Pirnata »O jetiki« in »Higijeni«. Omenjeni g. zdravnik se tudi s posebno ljubeznijo zavzema za slabotno rev-

zveza med posameznimi prostori v letalu.

Brezvestnost kapitala.

Pomožni odbor za o-
lajšanje svetovne bede v Bostonu v Združenih državah Sev. Amerike objavlja poročilo, iz katerega posnemamo samo par števil: Lani je umrlo od lakote na svetu 2.4 mil. ljudi. Zaradi bede je izvršilo samomor 1.2 mil. oseb. Da bi se obdržale vi-
soke cene, pa so uni-
čili: 2.5 mil. kg slad-
korja, 400 tisoč vago-
nov pšenice, 144 tisoč vagonov riža, 267 tisoč vreč kave, 1.4 mil. kg mesa itd. Samo z uni-
čenimi živili bi se lah-
ko dalo rešiti dve tret-
jini obupanih žrtev!

Jurij je zbral krog sebe nad 7000 mož in jih raz-
potegnil ob Muri, ne da bi se bilo Muropolcem le sanjalo, da so ostali Kruci kot turški zavezniki doma. Vse na štajerski strani Mure je prisegalo, da se podijo divji Kruci kje krog Dunaja, saj je odšlo tudi iz Ver-
žeja, Ljutomera, Radgone in drugih muropoljskih na-
selbin boljše moštvo pod cesarske prapore, da rešijo Dunaj turške oblege. V Veržeju je sicer ostal stotnik Karol Ropoša, z njim je še bilo nekaj starcev in ne-
doraslih fantov, vsi drugi so odšli z zastavonošo Čo-
poro nad Turčina pred Dunaj.

Kljub dejstvu, da so znali Kruci, kam je zvala dolžnost prebivalstvo Murskega polja, so poslali pred vpadom v razcapane cigane preoblečene patrulerje, ki bi se naj prepričali na lastne oči, da se jim ni bati premoči, zasede ali celo maščevalnega protivpada.

In res — organizacija tolovajstva ob Muri jim je uspela. Prikrili so svoje peklenke nakane. Glavni stražarji Mure z Ropošem vred so bili pri delu na poljih ter travnikih, ko se je usula kručevska druhal ravno pri Veržeju preko Mure. Maščevanje nad Ver-
žejci si je prihranil Godrnja za povratek. Zagnal se je s svojo četo kar po sredini Murskega polja in pre-

senetil ljudi pri delu. Izenada napadeni Muropolci so mislili prvotno, da gre za vpad bosanskih potur-
čencev. Z vso naglico bodo poropali vse, kar jim bo pri rokah in nato bodo zginili na svojih lahkih konjič-
kih, kakor bi jih bila požrla zemlja po opravljenem —
groznem poslu.

Pri vnebovpijočem kriku prvega napada so zbe-
žali za vsako obrambo nepripravljeni ljudje z ravnine v hribe, v vinograde. Vsakdo se je skušal skriti, ka-
mor je pač utegnil v naglici. Kruci so drli za begunci v vinske vrhe, pobijali staro in mlado, kar so dosegli s konj. Razbili so po hramih sode, da je izteklo vino po tleh, požigali poslopja, odtirali seboj živino, živež in sploh vse, kar se jim je zdelo vredno, saj se jim ni utegnil nikdo postaviti po robu.

To je bil prvi vpad kručevske roparske bande na Štajersko. Divjal je dober dan, a pustil je za seboj jok ter stok, kakor bi bilo teptalo po Murskem polju — hunska kopito!

Kakor so prekoračili Kruci neovirano Muro, ta-
ko so se tudi vrnili z bogatim plenom po isti poti. Mimo Veržeja so brzeli v galopu. Godrnja se je bal zasede in niti rdečega petelina ni podtaknil Veržej-

mo deco, ki ji nudi v potrebi vsak čas brezplačno zdravniško pomoč.

Marija Snežna. V »Borbi« z dne 9. februarja t. l. se je oglašil dopisnik, ki hoče nepoučenim bralcem dokazati, da Sladki vrh mora spadati pod Št. Ilj iz gospodarskih in nacionalnih ozirov. Da ne bode pri bralcih »Borbe« zmore, naj bo sledeče pojasnilo: Bivša občina Sladki vrh je bila prvotno samoposebi umevno prideljena občini Velka. Pozneje je bila na začudenje 99 odstotkov občanov dodeljena k Št. Ilju, kar se pa ni zgodilo iz gospodarskih ozirov v prid Sladkovršanom. Kar trdi dopisnik glede oddaljenosti Sladkega vrha od Št. Ilja in Velke, da je »skoraj ista«, se morda zavestno moti, ker je v Št. Ilj vsem občanom precej dalje kakor pa k Mariji Snežni, kjer je sedež občine Velka. Od Marije Snežne najoddaljenejši Sladkovršan ima k Mariji Snežni pet četrtn ure, k Št. Ilju pa poldrugo uro. Mariji Snežni najbližji pa ima tusem 20 minut, k Št. Ilju pa dve in pol ure, če gre po bližnjici. Po glavni cesti pa ima Št. Ilju najbližji (Mariji Snežni najoddaljenejši občan) 10 km, k Mariji Snežni pa 5 in pol km. Tako stoji na kilometerskih kamnih. Kar se tiče gospodarske šibkosti ene ali druge občine, se pa Sladkega vrha ni pritegnilo k Št. Ilju, da bi ga tam gospodarsko okrepili, pač pa iz drugih razlogov, ki ne bi smeli odločevati. Pri Velki ne bo slabše izhajal kakor pri Št. Ilju. Pravijo, da še celo lažje. Da gredo Sladkovršani nakupovat v Maribor čez Št. Ilj, še ni noben razlog za pritegnitev, ker isto delajo tudi Velčani enako čez Št. Ilj, čeravno jim je dalje. Tudi promet ni za Sladkovršane usmerjen v Št. Ilj, kar svedoči cesta; ako greste pogosteje po njej, gre pa bolj v nasprotno smer. Da v občini Velka gospodari še v precejšnji meri neki »sovraženi duha«, nikakor ne drži, čeravno je priključena občina Trate, o kateri trdi dopisnik, da ni slovenska; ta občina pa je izkazala ob ljudskem štetju 1 Slovenca več kakor Nemcev. Na Gornji Velki so 3 hiše nemške, v Gornji Ploderšnici pa 1. Sedem hiš pa je polovičarskih (oče Nemec, mati Slovenka, ali narobe), v katerih otroci govore po večini slovenski. Dotični Sladkovršani, ki so se potegnili za svoje pravice, še zaradi tega niso nobeni »hujšakci«. Odkod pa prihaja hujšak-

rija na Sladki vrh, naj blagovoli dopisnik vprašati drugje. Najlepši pa je dopis »Borbe« proti koncu, ko dopisnik izvaža: »Edini razlog za priključitev k Velki bi bila župna cerkev (to je Marija Snežna). Tukaj je pozabil na svoja prejšnja izvajanja ter nehote priznal, da je Sladkovršanom bliže k Mariji Snežni, kakor pa v Št. Ilj, kamor ne hodi noben izpolnjevati svoje verske dolžnosti. S tem pa se je sam dopisnik okrenil po zobeh in pobil svoja prejšnja izvajanja. Moral bi torej svoj dopis malo izpremeniti ter zaključiti takole: Iz tega sledi, da je občina Sladki vrh pravično priključena k Velki, in tako tudi naj bo!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. God farnega patrona sv. Benedikta bomo letos obhajali v sredo dne 21. marca s slovesno rano in pozno službo božjo. Ta dan bo slovesno vpeljana nadbratovščina vednega češčenja sv. Rešnjega Telesa pod varstvom sv. očaka Benedikta v tolažbo vernim dušam v vicah. Častilci sv. Benedikta, na veselo svidenje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Zalostna je bila pot, ko smo spremljali v prerani grob našo nadbudno Tinko Žumrovo. Padla je kot žrtev fantovskega vasovanja. V usodni noči je prišel trkat na njeno okno nek fant iz Župečje vasi in je razbijal po oknu. Ona, ne vedoč, kako bi ga nagnala, je hitela ven z loncem vode, da bi ga polila. Na pomoč ji je prihitela njena mati z metlo. Fantje so zbežali na vas, oče pa sta gledali za njimi. V tem trenutku se je obrnila, omahnila ter padla mrtva na tla. Ne ve se pa, kaj ji je bilo, najbrž ji je postalo slabo, da je potem tako nesrečno padla in si zlomila tilnik, ali jo je pa od razburjenja zadela kap. Ljudje so jo hodili kar trumoma kropiti. Njen pogreb je pričal, kako je bila priljubljena. Prihiteli so ljudje tudi iz drugih župnij, da bi zadnjič spremlili to mlado žrtev. Nosila so jo belo oblečena dekleta. Vsi plakamo za Tehoj, draga Tinika, ter Ti kličemo: sladko spavaj! Ostalim naše iskreno sožalje!

Gornja Račgona. Tekom zadnjih dveh mesecev je pristopilo k protituberkulozni ligi, na novo poživljeni dne 31. 12. 1933, do 400 članov, predvsem iz kmečkih in delavskih slojev. V vsaki župniji obstoja poseben pododbor, ki pojasnjuje v svojem okolišju namen te človekoljubne ustanove, in sprejema nove

člane (članarina je 20 Din letno), zlasti še, ker je osrednje vodstvo Lige s sodelovanjem naših zdravnikov priredilo med narodom, po posameznih vaseh več predavanj. Ljudstvo z odobravanjem pozdravlja načrt, da se v našem okraju zgradi zavetišče za bolne na pljučih. Ta misel pa se more uresničiti le tedaj, če vsi sloji brez izjeme store svojo dolžnost zlasti s tem, da pristopajo k Ligi z ljubeznijo, ki ne misli samo na lastno ugodje, temveč je pripravljena se žrtvovati za brata in sestro, ki sta v nevarnosti za zdravje in za življenje.

Bukovel. Kriza, ta šmentana kriza! Ne dušimo mi nje, ampak ona duši nas. Ne da nam cvenka, zato nam peša živinca, slabijo njive, travniki, se krčijo gozdovi. Danes že na dobrih kmetijah nista posestnika premičnine in živine sama mož in žena, vrinili se je še tretji z imenom rubež. Kaj bomo z zemljo brez živine in orodja? Jaz sem eden iz tiste velike množice, ki si menda ne bom mogel več kupiti obleke za potrebno kritje svojega telesa, zato pa rad pogledam v reklamo s slikami moških oblek, da vsaj tistikrat mislim, da nekaj imam. Tako sem videl reklamo modernih pariških moških oblek in to popolnoma brez žepov. Dragi sotrpini! Če si želiš kupiti obleko, pomni, da je manufaktura draga, krojač ni poceni in naposled: prazni žepi niso luksuz. Gospod uredniki! Odlasli sem z dopisom, ker hotel sem vam povedati, kako je prezimila naša ozimina. Vedite: trebušni pas bomo morali pritegniti več kot za eno luknjo. Se narava krizo podpira!

Ljutomer. Smrt kosi. Pred par dnevi je umrla na Cvenu pri Ljutomeru gospa Jožefa Rus, mati 11, deloma nepreskrbljenih otrok. Imela je jetiko v grlu. Na Kamenšaku pri Ljutomeru pa je umrl g. Matija Pušenjak, oče ljutomerskega trgovca g. Rudolfa Pušenjaka. Naj uživajo večni mir! Naše sožalje! — Šolsko kuhinjo za revno deco je otvoril letos pomožni odbor v poslopju ljudske šole. Revna deca dobijo vsaki dan nekaj toplega. Kuhajo ljutomerske gospe, katerim velja vsa pohvala! — Sneg je komaj te dni skopnel, žitna polja so precej trpela vsled dolge zime, delo v vinogradih se je pričelo, za vino ni zaenkrat nobenega povpraševanja, denarna kriza pa je vedno hujša. — Osebnosti: gospa

cem. Kruci so jo kurili naglo s plenom proti severu v gozdna taborišča, kjer so slavili prvi posrečeni vpad z vso tolovajsko razuzdanostjo.

Je minilo nekaj dni ter noči, predno je popustil jata golobov razkropljenih Muropoljcih prvi in so se zavedli, da so prišli k njim v karvave pravzaprav podivjani sorojaki in ne Bosanci! Ferol Ropoša se je podil okrog po napol požganih vaseh. Njegov bobnar je zval na pomoč preostale in kolčakaj za boj sposobne moške. Pri nabiranju zadnje bojne sile je prišel vsem dobro znani »hauptman« tudi k Mali Nedelji. Tamkaj je bil za vikarja Simon Pornat, ki je zagotovil takoj pripravljenost. Sam bo zbral domače farane in okoličane ter se bo pridružil veržejkim strelcem, kakor hitro bo prejel od Ropoša obvestilo na odhod.

Malonedeljski vikar je poznal dobro zalego Krucev. Služboval je tri leta med krivoverci na nižjem Ogrskem, od tam je šele prišel leta 1682. za vikarja k Mali Nedelji. Kruci so mu bili povzročili na Madžarskem toliko zla, da je bil z dušo in telesom za to, da je res treba udreti za roparji in jih užugati z orožjem, da se ne bodo upali tako kmalu prikazati na

Murskem polju. Da bi bili muropoljski maščevalci bolj podkorajženi za napad, je ponudil Ropoša gospodu Pornatu službo vojaškega svečenika med štajerskimi udarniki, ki morajo prodreti do taborišč Krucev in jih tamkaj pobiti do zadnjega.

Prvo pustošenje Krucev po štajerski strani je bilo tako kruto, da je imel Ropoša pod zastavo poleg lastnih strelskih veterancev še precejšnje število prostovoljcev iz raznih vasi Murskega polja. Največ uporabnih bojnikov je res pripeljal vikar Simon Pornat. Z navdušenostjo besedo jih je zbral od Male Nedelje, Sv. Tomaža in Polenšaka. Njegovo krdelo še sicer ni videlo Krucev, samo je čulo o teh vražjih sosedih in gledalo po Murskem polju, kaj se še bodo upali, ako jih ne uženejo z združenimi močmi.

Pod Ropoševim vodstvom so se upali veteranci prostovoljno preko Mure, odkoder so podili krucevske stražne oddelke v smeri proti Tišini in Murski Soboti. (Dalje sledi.)

Sirite „Slov. gospodarja“!

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskovine v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Lubejeva, učiteljica osnovne šole, je predstavljena v Ljubljano. Na njeno mesto pride gđ. Vodenikova iz Maribora. G. Anton Simonič, preglednik finančne kontrole v Ljutomeru, je imenovan za starešina finančne kontrole v St. Lenartu v Slov. goricah. Ko ozdravi, nahaja se v mariborski bolnišnici, se poslovi iz Ljutomera.

Veržej. Mladina, zlasti vsestransko izobraženi fantje, so v veselje in ponos vsaki župniji. Ker želimo imeti mnogo takih fantov, poučenih o današnjih nalogah življenja, zato bodo v naši župnijski cerkvi od 14. do 17. t. m., zjutraj ob šestih in zvečer ob po sedmih, govori, v katerih bo ravnatelj »Marijanišča« našim fantom mnogo lepega povedal. Že lani ste se z velikim veseljem udeležili podobnih govorov, letos pa se jih s še večjim, ker bodo samo za vas, fantje! Za moše bodo o drugi priliki. Spomnili se bomo tudi dragega tovariša Frančka Gaberca, ki mu je včeraj (le dni) Mura tako nahlitno ukradla življenje, ki ga je komaj pričel živeti. Naj ti bo večnost srečnejša!

Veržej. Pri selitvi mlina posestnika Galundra iz Veržeja je v petek dne 2. t. m. utonil v Muri posestniški sin Franc Gaberc. Nesrečnega utopljenca se še do sedaj ni našlo. Težko prizadeti ugledni družini naše iskreno sožalje!

Dobrna. Dne 17. februarja se je po kratki in mučni bolezni, sprevidena s sv. tolažili, od nas ločila Režika Vihar, rojena Božnik, v starosti 24 let. Prišla je iz St. Janža k starišem na svoj rojstni dom, kjer je tudi umrla. Bila je mati enega otroka, skrbna gospodinja, do bra svojemu možu in ubogim ljudem. Videti jo je bilo vsak prvi petek pri mizi Gospodovi. Pogreb rajne je bil dne 21. februarja. Vodil ga je g. župnik Weiss Matej iz St. Janža pri Velenju ob asistenci domačega g. župnika Urleha. Pogrebno sv. mašo je daroval šentjanški g. župnik, kateri se je tudi ob grobu z ganljivimi besedami poslovil od rajne Režike. Na domu žalosti je zapelo pevsko društvo »Venček« moški zbor »Spomlad«, v cerkvi po sv. maši mešan zbor »Končano« je življenje in na pokopališču je zopet zapel moški zbor »Vigred«. Rajni bodi Bog milostljiv sodnik! Preostalim naše sožalje!

Dobrna. Dne 24. februarja smo spremili k večnemu počitku daleč poznatega hotelirja restavraterja Zdrav. doma g. Franca Rožanca. Pogreb je bil dne 24. 2. popoldan ob štirih. Vodil ga je dekan Pavel Žagar iz Novecerkve ob asistenci domačega g. župnika Urleha in g. župnika Miloša Čarfa s Sv. Jošta. Rajnega so na poslednji poti spremljale sledeče korporacije: lovsko društvo iz Celja in Dobrne, streljačka družina iz Dobrne, gostilničarski klub Vojnik-Dobrna, pevsko društvo »Lira« iz Vojnika, pevsko društvo »Venček« na Dobrni, gasilna četa iz Dobrne in šolska mladina iz Dobrne. Pri Zdrav. domu, kjer je ležal rajni na odru, je zapelo pevsko društvo »Lira« iz Vojnika »Vigred«, v cerkvi po »Liberi« pa je zapelo pevsko društvo »Venček« mešani zbor »Končano« je življenje, na pokopališču zopet društvo »Venček« moški zbor »Z Bogom!«, N. v m. p.!

Prevorje. Žalostno so zadoneli farni zvonovi in zvonovi podružnice sv. Ožbalta v Dobju 1. marca in naznanili tužno vest, da je mirno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti, mož, oče, ded in praded Martin Lah. Rajni je bil dober katoličan, dolgo let cerkveni ključar podružnice sv. Ožbalta, priden družinski oče, ki je predvsem gledal na to, da je otrokom vcepil globoko vernost, potem pa je tudi

vse pošteno preskrbel in jim še tudi pozneje po svojih močeh pomagal. Vestno je sam izpolnjeval četrto božjo zapoved in isto navadil tudi svoje otroke. Zato je Bog izpolnil nad njim svojo obljubo: »Da boš dolgo živel«; dočkal je namreč starost nad 82 let. Obhajal je dne 29. februarja t. l. s svojo dve leti mlajšo ženo Marijo biserno poroko. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal pogreb, katerega so se udeležili razven domačih vaščanov ter faranov, g. Jakob Vrečko, svak in vpokojeni poštni inšpektor v Ljubljani, g. Martin Vrečko, nečak in šolski upravitelj v Šoštanj, gospa Cilka Gračnar, soproga g. Ivana Gračnar, uradnika pri ban. upravi v Ljubljani, gospa Julka Jazbec, nečakinja in gostilničarka v Pilštanj, sinovi, hčere in drugi sorodniki. Rajnemu večni mir in pokoj, ostalim naše sožalje!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Pred par dnevi je na tih in skromen način, v krogu svoje družine praznoval 80letnico življenja tukajšnji dolgoletni organist ter občinski tajnik g. Jože Novak. Skoraj 60 let je pel in orgljal v slavo božjo in opravljal službo občinskega tajnika nad 50 let. Sedaj so mu moči odpovedale. S 1. marcem se je odpovedal službi organista in občinskega tajnika. Vemo, da mu je bilo težko slovo od orgel in cerkvene službe, v kateri je iz golega idealizma vztrajal skoraj 60 let. In nič lažje mu ni bilo slovo od občinskega tajništva, ki ga je opravljal nad pol stoletja. Vsak župljan, oziroma občan spozna, da z njegovim izstopom iz javnega življenja izgubimo mnogo. Stehernemu, ki je na občinskem uradu iskal pomoči, je šel ljubeznjivo na roko, mu bil pomočnik, svetovalec in vodnik. Zato je vrzel, ki jo je bil prisiljen napraviti, za nas vse nenadomesna izguba. Želimo, da bi mu Vsemogočni, kateremu je v čast in slavo pel do sive starosti, sladil večer njegovega življenja in da bi ga Svetogorska Kraljica, kateri je zložil in posvetil na stotine pesmic, nagradila še z nekaj leti mirnega, zadovoljnega in zasluženega pokoja.

Iz laškega okraja. Proračun okrajnega cestnega odbora za leto 1934 je od 4. do 17. marca v pisarni v Laškem razgrnjen davkoplačevalcem na vpogled. Doklade za leto 1932 so znašale 9%, leta 1933 so se zvišale na 15%, a za leto 1934 bodo znašale baje preko 40%, kar smatramo z ozirom na težko stanje naših davkoplačevalcev kmetov in obrtnikov za preobčutno zvišanje. Saj za banovinske ceste itak banovina pobira 25% doklado. Za preureditev in obnovitev cest je določenih 282 tisoč Din. Za nove zgradbe in preložitve banovinskih cest pa 555.000 Din. Gotovo so ta dela potrebna, predvsem razširitev ceste Zidanimost-Laško, vendar smo mnenja in tega je tudi večina davkoplačevalcev, da bi se tako delo izvršilo postopoma v daljšem razdobju let, oziroma naj bi se delale s prispevki banovine in tudi s prispevki bednostnega fonda. Pripomnimo še, da je zelo lepo razširjena cesta iz Laškega proti Celju, sedaj pa je ukinjena avtobusna vožnja iz Celja v Laško.

Sv. Miklavž nad Laškim. Redek slučaj se je dogodil v naši župniji. V vasi Dol sta na srednjevelikem posestvu živela pridna, varčna zakonca Miha in Ana Brečko. Otroci nista imela. Žena Ana je že dalje časa bolela za oslabelostjo srca. Dne 23. februarja je, previden s sv. zakramenti, v 62. letu starosti preminula. Isti dan, ko je žena umrla, je šel mož v Laško nakupovat razne potrebščine. Gredeč domov se je prehladil, moral je takoj v postelj, iz katere ni več vstal, tako da se v nedeljo dne 25. februarja ni mogel udeležiti po-

greba svoje žene. Zbolel je za pljučnico in 7. dan po smrti svoje žene je, previden s sv. zakramenti, umrl tudi mož. Rajna sta že več let naročnika »Slovenskega gospodarja« in sta pred leti dala poleg hiše postaviti lično kapelico. Svetila jima večna luč!

Zagreb. Nam zagrebškimi Slovencem je sedaj posebno v mislih misijon, ki je že pred vrati. Dne 15. marca, ob ¼ na 8 zvečer, začne in bo ob tej uri skozi deset dni vsak večer misijonski govor v cerkvi Sv. Katarine na Gornjem gradu, zjutraj pa ob pol šestih. Če imate znane ljudi v Zagrebu, kar hitro karšič v roke, pa jih spomnite, naj ne zamudijo te lepe prilike. Saj veste, da takšen pozdrav po pošti, posebno od mamice, največ velja. Imamo tudi svoje jubileje tukaj. Monsignor kanonik Janez Barle, ravnatelj škofijske pisarne, dela že 40 let med Hrvati; bil je kaplan, potem nadškofov tajnik, sedaj 23 let že ravnatelj škofove pisarne. Mnogo je Hrvatom napisal učenega in lepega, pa tega ni pozabil, da je Slovenec, zato smo v nedeljo proslavili njegovo 65letnico. Malo zapeli smo mu. Kaj bi tudi drugega lepšega napravili, ker vemo, da je naša slovenska pesmica kakor lep praznik, a še lepša je naša pesem daleč od doma. Zato smo mu zapeli in igro zaigrali: »Miklovo Zalog«. — »Naš dom«, dekliški dom za dekleta, ki službe iščejo, je imel tudi v nedeljo svoj občni zbor. Lepa ustanova je to, namenjena temu, da bi dekleta, ki iščejo službe, obvarovala v času, ko so »na cesti«, in ji pomagala v primerno službo.

Razveljavljene občinske volitve.

A 424/33 12

Odločba:

Zoper občinske volitve, ki so se dne 15. oktobra 1933 vršile v občini Slovenja vas, srez ptujski, se je v volilnem imeniku vpisani Josip Hertiš s tovariši, dne 20. oktobra 1933, torej v odprtem roku 8 dni po dnevu volitev, pritožil na upravno sodišče v Celju.

Upravno sodišče je po par. 50 zakona o občinah v nejavni seji odločilo:

Pritožbi se ugodi in se razveljavijo občinske volitve radi nepravilnega postopanja volilnega odbora s tem, da se morajo po par. 50, odstavek 5 zakona o občinah v mesecu dni od dne prejema te odločbe izvršiti nove volitve. Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Razlogi:

Na pritožbo zgoraj imenovanih je upravno sodišče po pregledu pritožbe in vseh volilnih spisov ugotovilo, da so se pri volitvah za občinski odbor zgoraj imenovane občine dogodile sledeče nepravilnosti:

Pritožitelji trdijo med drugim, da je 17 volilcev glasovalo po pooblaščenju (pritožitelji navajajo deloma pooblaščenca, deloma pooblastitelje), da sta dva volilca glasovala dvakrat (pritožitelji navajajo imena) in da so glasovali tri osebe, ki sploh niso bile vpisane v volilni imenik (pritožitelji navajajo mena).

Upravno sodišče je na podstavi volilnih spisov in izpovedb, ki so jih podale prizadete osebe pod prisego pri sreskem sodišču v Ptuj, ugotovilo, da so trditve pritožiteljev deloma resnične in da je 10 volilcev glasovalo po pooblaščenju, da sta dva volilca glasovala dvakrat in da je glasovala ena oseba, ki sploh ni vpisana v volilni imenik.

I. Volilci, ki so glasovali po pooblaščenju, so naslednji: